

河

עין משפט
גר מצודה

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

מסורת הש"ס

(א) מ"ק ח' טושה מנ:
נדרים ז' ע"ג, (ב) יתכן
לפית דבה, (ג) נכרטה
מנ: (ד) נכרטה סבג,
(ה) לקמן י"ג, (ו) יתכן
בס' פסחים מנ: על צ"ד
בס' דש"ק נכרטה סה:
(ז) ויפסוקו קטוע יא,
(ח) מ"ק ח' טושה מנ:
מן הספר ובע"י משי קא
דיק וביה ע"י פ"ס
שסהרמ"ה אל מנ: נכרטה
דכתיב "אל מנ: פס"י
אותן הפס"י אחריו אל
נחלם נדרם, (ט) ע"ה
מחלוקת ג' (ע) כ"א:
מחלוקת ג'.

הגהות הב"ח

(א) גמ'א מריה לאסיה
מניה ומאי אחי קר:
(ב) שם של מלכות שמים
שנטלה ומי ליכא:
(ג) רש"י דיה דקקס
כשהזקן הס"ד ולח"כ
מס"ד רב ארדי אבוב
דרבו יעקב הים רגיל:

מוסף רש"י

כל מקום שנתנו חכמים
עניניהם. לאלה שנינו, או
מת או נוטל בעיות (תורים)
הם. דרש וצחק. עם אשתי
סימה בטלה של רצון
שמים, רעשה צרכיו.
שנים חטוי (ברכות 28)
כמאן דלא טעים ליה
תבשילא. כאלה רעב כמו
שלא שמעו חטק מעולם,
שאלה טוגה קליט ראש זה
לתאמך (שם) ושמם כדלא
שירר (שם).

דבינו תנאל (המשך)

[illegible]

מי פני מהם (דברים לא) שזעק מצרות הבאות עליו ואינו נענה שלא יצואו: והיה לאכול. שללוהו: בתלוס אדבר צו. יצוים ההוא קא דייק ביום ולא בלילה שמראין לו תלוס כדי שיפסלן יוקרסוים. שאלם ממאמיים לדברי ר'זיל כגון דקוקים: אחוי יוס. על ידי סימן רמז לו החזיר ופסוק כמיס האין עוד חכמה בזמין אבדה עשה מנשים משראל: שיהא יתירם. דברי שגגה שלפני תשמיש: כנזלים טעיס חסעלא. טרענז לאכול כלומר מתאוו לתשמיש: ככסי גואי. איכא דכמיז במתקמרים: הכי גרסינן וככסי כראי ליכא והכסיב ויקרא. וכל קראיה השמעת מוקול יא: מאינאר רס לבירא עקאל. כמה גדולה נפילה זו אין לך גבוה וצור עמוק כשמיים לאדן: טקסיה. רבי לר' חייא ואילו רבי בדהויה: מי כיו הווי מייפטר מ'קמס'. שגלוו כמני רשות: איכא טקסיה. אס לא בלתי עמן והאמנתי כי מנעמתי מברכה זו:

מזה לך. שכל כך גדולה הקבלה פנים:
דקדק. כשהקוין (ר) רני יעקב: היה
רגילו בו. מהלך שלשה חדשים היה
מביטו לבית המדרש ונוסע מביטו
אחר הפסק ולומד יום אחד וחוזר
לביטו לשמח את אשתו בחג הסוכות:
עז

ב"י יהושע בן חנניה אמרו ליה רבנן מאי תיחיה עלן מפיקורוסין אמר להם
 במתתם כיון שאבדה עצה מבנים נסרחה כמתתן של אומות העולם ואי
 נגלחו ואכלה לנגדך רבי אילא הוה סליק בדרגא דבי רבה בר שילא שמעיה
 יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו אמר עבר שרבו מגיד לו
 מה שיחו אמר רב אפילו "שיחה יתירה שבין איש לאשתו מגידים לו
 רב כהנא הוה גני תותי פורייא דרב ושמעיה דסח וצחק ועשה צרכיו
 לא טעים ליה תבשילא אמר ליה כהנא פוק לאו אורח ארעא לא קשיא
 צריך לרצויה ואם לא תשמעוה במסחרים תבכה נפשי מפני גוה אמר
 דרב מקום יש לו להקב"ה ומסחרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל
 אל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים ר' שמואל בר נחמני אמר מפני
 איכא בכיה קמיה הקב"ה והאמר רב פפא אין עציבות לפני הקב"ה שנאמר
 לקומו לא קשיא" הא בבתי גואי רבתי בראי ובבתי בראי לא והא כתיב
 יהוא לבכי ולמספר ולקרחא ולחגור שק שאני חרבן בית המקדש דאפילו
 אלאם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון: "דמע תרמוע ותרד עיני
 אלעזר שלש דמעות הללו למה אחת על מקדש ראשון ואחת על מקדש שני
 ואיכא דאמרי אחת על ביטול תורה בשלמא למאן דאמר על ישראל שגלו
 אלא למאן דאמר על ביטול תורה מאי כי נשבה עדר ה' כיון שגלו ישראל
 וכל מזה תנו רבנן שלשה הקב"ה בוכה עליהן בכל יום על שאפשר לעסוק
 פשר לעסוק בתורה ועוסק ועל פרנס המתנאה על הצבור רבי הוה נקט
 מא להאי פסוקא "השליך משמים ארץ נפל מן ידיה אמר מאיגרא רם לביא
 לי ואולי באורחא כי ממו לההוא מתא אמרי איכא צורבא מרבנן הכא מיל
 א מרבנן הכא ומאור עינים הוא אמר ליה ר' חייא לרבי תיב את לא תזלול
 פיה תקפיה ואזל בהדיה כי הוו מיפטרי מיניה אמר להו אחא הקבלתם פנים
 פנים הרואים ואינן נראין אמר ליה איכי השתא מנתת מהם בידיכתא אמרו
 דרבי יעקב שמעי לי דרבי יעקב איש כפר חיימי הוה מקביל אפיה דרביה
 מר דלא יכיל מר אמר ליה מי וזמר מאי דכתיב בהו ברבנן "ויחיה עוד לנצח
 ימותו ומה הרואה חכמים כמיתתן יחיה בחייתן על אחת כמה וכמה רב אידי
 רגיל דהוה אזיל תלתא ירחי באורחא וחד יומא בבי רב והוו קרו ליה רבנן בר
 רי אנפשיה "שחוק לרעהו אהיה וגו' א"ל ר' יוחנן כמטותא מינך לא תעניש
 ששא ודרש "ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יתפצון וכי ביום דורשין אותו
 ויומר לך כל העוסק בתורה אפי' יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב" כאילו
 פורענות דכתיב "במספר הימים אשר תרתם את הארץ וכי ארבעים שנה
 ולא לומר לך כל העובר עבירה אפי' יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו
 קטן כל שאינו יכול לרכוב על כתפו של אביו: מתקף לה רבי יורא

[illegible]

שְׁדוּר כִּי שְׂבוּר מִלֵּב וּגְרִיבוֹ.
לומר הר"י דהיינו ההוא
דפסק חסדא דברכות (דף ע.) גבי
שפחה ודבר הדין שפטר לו שמות
לשמו ויאלץ לו אשר לו מלת המלך:
הֵן אֲרֵאִים עֲצֻן חֻצָּה. פְּשִׁיטָה
דקרא בישיבה כחייב על המזבח
וכחייב הוּא אֲרֵיאל (ישיבה טו):
וַיֵּהָי עוֹד לְנֶצַח לֹא יֵרָאֵה הַחַיְתָּה.
פְּשִׁיטָה דקרא בחימה הוּא וְכִי
הִשְׁעָה לֹא יָמוּת כְּמוֹ שֶׁחֲכָמִים יוֹמְרוּ:
דמחיבא

עלינו שנאמר: ובצל ידי כס
אחיו ליה יהוה אפיקורוס
ידו נטויה עלינו אמר ליה קו
מריה לאפיה מיניה ואנא מח
מינא מאי אחויית ליה עמא
ידענא אמרו גברא דלא ידע
וקטלוהו כי קא נחא נפשיה
אבדה עצה מבנים נסרחה
כעית אימא מהכא: ויאמר נס
לינוקא דהוה קא קרי ^כי ה
מה שיתו תקנה יש לו מה
לאדם בשעת מיתה איני
אמר דמי פומיה דרב כמאן
כאן דצריך לרצויה הא דלא
רב שמואל בר איניא משמיה
דבר יצחק מפני גאוותן של
גאוותה של מלכות שמים (ג)
יהוד והדר לפניו עז וחרדה
ויהוד אדני ה' צבאות ביום
מלאכי שלום רבו שונאמר

רמעה כי נשבה עדר ה' אמר
ואחת על ישראל שגלו ממקומו
היינו דכתיב כי נשבה עדר ה'
ממקומו אין לך ביטול תורה
בכתורה ואינו עוסק ועל שאי
ספפר קינות וקא קרי בגויה כי
עוסקתא רבי ורבי חייא חייא
ונקבל אפה אמרי איכא צור
בנשיאותך איזיל אנא ואקביל
הנראים ואינן רואין תוכו להקביל
לילה ממאן שמיעא לך מפרקין
כל יומא כי קש א"ל לא נצטמי
לא יאה השחת כי יראה חכמי
איהו דרבי יעקב בר אידו חכמי
רב דחד יומא חלש דעתיה
לדור רבנן נפק ר' יוחנן לבי מו

ובבילילה אין דורשין אותו אלא
יוסק כל השנה כולה וכן במז
חטא והלא ארבעים יום חטא
עבר כל השנה כולה: אי זו

בג א מ"י פ"ה מהל'
דעות הלכה ד' סמג
ללאין פא טושי"ע א"ח סימן
ד' סעיף ט' ויבא"ש"ע סימן
כ"ה סעיף כ':

ה אור השלם

1. ואנכי חסתר אסתר
קני ביום ההוא על כל
הדעה אשר עשה כי
קנה אל אלהים אתרים:
רבים לא יח
2. ואשים דברי בפיך
ובצל ידי כבסחף לנגע
ארץ
ולאמר ליוצר
אקלה ישיערה וא עמי
3. לאדום כה אמר יי
בגאות האץ עוד תקמה
בתיצור אקרה עצה
מגמים נסרתה ובחנות:

4. יואמר נסעה ונלקח
ואלקה לנגדה:
5. כי דנה ירגז הרים
וכרא רחוק ומגיד לאדם
שמה שדו שדו שדו
עפה ודרך על גמתי
אין " אלה עצמות
שמה:
6. ואם לא חשקנוהו
במסחרים תבכה נפשי
ממני קוה וקמע תדמע
ותורתי עיני דמעה כי
שבעה ערר יי:

7. הוד והודך לפניו עו
וחרדה במקומו:
דברי הימים א טו כז
8. ויקרא ויבא אליו
באחרונה ביום ההוא לכבי
ולמספר ולקרתה ולתבר
שק: ישעיהו כב יב
9. הן אראלם עקרו
חצה מלאכי שלום הם
יבין: ישעיהו ל ז
10. איכה יעבכאפו ארץ
את חן עין השלך
משמים וזר הפאת
ישאל ולא זכר הדם
רגלו ביום אפ:

אֵיכָה בִּי
11. (וַיְהִי עוֹד לִלְנֶחָד אֲבִי
יִרְמְיָהוּ שִׁשְׁתֵּת יָבִי כִי
יָבִי חֲבֵמִים יִמְחוּ יְהוֹד
כִּסְלֵי יִבְמֵי אֲבָדוֹ וְיִגְבּוּ
לְאֹרְחֵי חֵילָם.
תְּהִלָּתָם כִּי
12. שָׁחַק לִרְעוּתוֹ יִרְמְיָהוּ
וְיִגְבּוּ וְיִשְׁחָק אֵלָלֶה וְיִגְבּוּ
שָׁחַק צִדִּיק תְּהִיָּם.
אֵיכָה בִּי
13. וְאוֹתִיּוֹם יִסְמְךָ רִשְׁשׁוֹן
וְדַעַת דְּרָכֵי יִפְחָצוֹן נָדָן
אֲשֶׁר צִדְקָה עִשָּׂה
וְשִׁמְשֵׁט אֶתְּלָהּ אֶל עֵצֶב
יִשְׁאֲלוּ מִשְׁטֵט צִדִּיק
כִּרְבֵּב אֲלֹהִים תִּפְחָצֶנּוּ.
יִשְׁעוֹהָ נָח בִּי
14. מִסְפָּר חֲמִישָׁתָּא אֲרָרָן
תְּהִלָּתָם אֲרָרָן
אֲרָבִיעִים יוֹם יוֹם לִשְׁנָה
יִסְמְךָ תִּשְׁאֲלוּ תִּשְׁאֲלוּ
עֲתִידֵיהֶם אֲרָבִיעִים שְׁנָה
יִדְרַעְתָּם אֶת תְּהִלָּתָם.
מִכְבֹּד יִדְרַעְתָּ

רבינו חננאל
העובדי כוכבים ואוכלין
ממנו וינו מישראל אמר
ליה לרבא אינו חזק ליתא
בזוהי לאכול ומתפלל
ונענה. אמר ליה לא ידיעת
עמינא אר מיתא או עני. א
בתלום אדרב. כ. דכ וספא
ליה מה תבא. עין ממניא
האיכות: כי הנה יוצר הים
בשעת מיתחו כלומר אי
דאם לא תשענה במסחרים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones